

ประกาศเทศบาลตำบลท่าแร่
เรื่อง กำหนดพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ

ด้วยสถานการณ์ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าแร่ จากการเผาพืชไร่ เผาขยะ เผาเศษวัสดุทางการเกษตร เผาหญ้า เผาเศษใบไม้กิ่งไม้ เผาถ่าน เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดฝุ่นละออง ขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ก่อให้เกิดเหตุรำคาญเป็นบริเวณกว้างจนก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุข

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ ประกอบข้อ ๔ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประกาศพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ พ.ศ.๒๕๖๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้พื้นที่เขตเทศบาลตำบลท่าแร่ อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร เป็นพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ

ข้อ ๒ ให้แหล่งกำเนิดดังต่อไปนี้ เป็นแหล่งก่อเหตุรำคาญในพื้นที่ตามข้อ ๑

๒.๑ การเผาในที่โล่ง ได้แก่ การเผาหญ้า การเผาป่า เผาพืชไร่ เผาขยะ เผาเศษวัสดุทางการเกษตร การเผาเศษใบไม้กิ่งไม้ การเผาถ่าน เป็นต้น เว้นแต่การเผาวัสดุในพิธีกรรมตามจารีตประเพณี

๒.๒ กิจกรรมการก่อสร้างที่ส่งผลกระทบต่อปัญหามลพิษทางอากาศ

ข้อ ๓ ให้ผู้ก่อเหตุรำคาญ ตามข้อ ๒ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการป้องกัน และระงับเหตุรำคาญ ดังนี้

๓.๑ ห้ามเผาในที่โล่งในพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ

๓.๒ ให้ปฏิบัติตามมาตรการและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเผาในที่โล่ง อย่างเคร่งครัด

๓.๓ ให้ปฏิบัติตามมาตรการลดฝุ่นละอองจากกิจกรรมการก่อสร้างอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าแร่ และบริเวณที่กำหนดเป็นพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ และเมื่อได้แจ้งให้ผู้ก่อเหตุรำคาญ รับทราบแล้ว

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายพงษ์ศักดิ์ ศรีวรกุล)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าแร่

การเผาหญ้า เผาขยะ มีความผิดทั้งจำ ทั้งปรับ

การเผาหญ้า หรือเผาขยะ แม้จะเผาในที่ของตนเองก็ตาม แต่หากการกระทำดังกล่าว ทำให้เกิดเหตุรำคาญ เช่น กลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ตามความในมาตรา 25

เจ้าพนักงานในท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้หยุดเผาได้ และเมื่อมีคำสั่งห้ามกรณีดังกล่าวได้

ตามมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 28

ซึ่งหากยังคงมีการกระทำดังกล่าวหลังจากการที่เจ้าหน้าที่ได้มีคำสั่งห้ามแล้ว จะเป็นกรณีฝ่าฝืนตามมาตรา 28 ประกอบกับไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา 28 ผู้ซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตามมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

และการเผาดังกล่าวอาจเข้าข่ายคดีอาญาด้วย

แม้เป็นการเผาทรัพย์สินของตนเองก็ตาม

หากเป็นอันตรายต่อผู้อื่นและทรัพย์สินของผู้อื่น ตามมาตรา 220

ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่วัตถุใดๆ แม้เป็นของตนเอง

จนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 7 ปี และปรับไม่เกิน 140,000 บาท

ที่มา : พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 25

มาตรา 26 มาตรา 28 และมาตรา 74 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 220

จัดทำโดย กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม